

Fabrikanten aan de slag met carbon footprint van diervoeders

FeedPrint kiest het mondiale pad

In het voorjaar van 2012 presenteerde de Nederlandse diervoedersector het rekenmodel FeedPrint. Dit programma rekent uit welke voetafdruk de verschillende schakels in de mengvoerketen hebben op het milieu (uitgedrukt in CO₂-equivalenten). Inmiddels kent FeedPrint enkele honderden gebruikers.

Geesje Rotgers

Hink Perdok is een van de gebruikers van FeedPrint. Perdok is directeur Duurzaamheid bij Cargill Animal Nutrition (voorheen Provimi). “Wij zijn momenteel bezig om FeedPrint te integreren in onze diervoerprogramma’s, zodat we de carbon footprint van al onze voersamenstellingen snel kunnen bepalen”, vertelt Perdok. Het is een enorme klus: het koppelen van verschillende computerprogramma’s vraagt veel inspanning. Waarom wil Cargill de carbon footprint van zijn producten weten? “Ons uiteindelijke doel is dat de veehouder aan zijn afnemers kan vertellen wat de carbon footprint is per kilo afgeleverde melk, eieren of vlees. Daarvoor heeft hij de carbon footprint van het gebruikte voer nodig.” Perdok geeft toe nog geen verzoek te hebben ontvangen van een veehouder om de carbon footprint van het mengvoer op te leveren. “Maar dat is een kwestie van tijd.

Over Feedprint

FeedPrint berekent de hoeveelheid CO₂-equivalenten die worden gebruikt tijdens de productie van alle veevoeders, dus voor zowel ruwvoeders als bijproducten als krachtvoer. Hierbij wordt rekening gehouden met de complete teelt van gewassen (inclusief bewerkingen, bemesting, bestrijdingsmiddelen, landgebruik, transport en opslag). Anderzijds kan FeedPrint dit voer gebruiken als input voor diermodellen voor de berekening van de groei van dieren (kippen, varkens, koeien en vleeskalveren) en dierlijke producten (vlees, melk en eieren). Samen levert dit een rekentool op die kan berekenen hoeveel voer nodig is voor een kilogram vlees, melk of eieren en hoeveel broeikasgasemissies daarbij ontstaan.

FeedPrint is ontwikkeld door Wageningen UR Livestock Research en Blonk Consultants. Voor geïnteresseerden is het rekenmodel gratis verkrijgbaar (downloaden via www.webapplicaties.wur.nl/software/feedprint).

Zodra afnemers als Vion en FrieslandCampina erom gaan vragen, zal de carbon footprint gaan leven bij de veehouders”, meent Perdok. Wil FrieslandCampina eisen gaan stellen aan de carbon footprint van de bedrijven van haar leden-melkveehouders? “Ja”, antwoordt Jan-Willem ter Avest, woordvoerder van het zuivelconcern. “Onze duurzaamheidsdoelstellingen staan in het jaarverslag. Wij willen toe naar melkveebedrijven die klimaatneutraal produceren en streven ernaar om de carbon footprint van de individuele bedrijven per 2020 inzichtelijk te hebben.” FrieslandCampina maakt geen gebruik van FeedPrint, maar rekent volgens een eigen systematiek. Volgens Ter Avest bevat FeedPrint veel meer schakels in de berekening van de carbon footprint dan de zuivelgigant momenteel van plan is te hanteren. Volgen Theun Vellenga, wetenschapper bij Wageningen UR en ‘trekker’ van FeedPrint, hanteert FrieslandCampina de methode van de International Dairy Federation (IDF) die weinig regels bevat omtrent de carbon footprint van veevoer. In 2013 wordt de IDF-methode geactualiseerd, waarbij er ook een onderdeel ‘veevoer’ in komt. FeedPrint is het startpunt voor dat onderdeel. “Er komt daarvoor een review van FeedPrint in samenwerking tussen de internationale voedselorganisatie FAO, IDF en de Europese koepelorganisatie voor voerfabrikanten Fefac. Perdok van Cargill geeft aan dat zijn organisatie FeedPrint voorlopig alleen gebruikt voor de bewustwording. “Als je met 200 km/uur over de snelweg raast, vindt iedereen dat je hard rijdt. Maar als de carbon footprint van een kilo mengvoer 500 gram is, dan zegt niemand dat wat. Een getal gaat pas leven als de boer gaat vragen om voer met een footprint van 450 gram.”

Mondiale uniformiteit

Bij Agrifirm Feed wordt eveneens gebruikgemaakt van FeedPrint. “Wij berekenen de CO₂-footprint van alle mengvoeders die wij in Nederland produceren”, vertelt Ruud Tijssens, directeur corporate affairs. Ook worden veehouders door de voerfirma op deze materie geattendeerd in lezingen. Tijssens ervaart dat de carbon footprint in de dierlijke sectoren minder leeft, dit in tegenstelling tot de plantaardige sectoren. “Binnen plantaardige ketens wordt er door de eerste afnemers om gevraagd. Met name de ‘grote merken’ vragen ernaar.” Inmiddels heeft de Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie FeedPrint gepresenteerd binnen de Europese koepelorganisatie Fefac. “Daar is het rekenmodel goed ontvangen”, vertelt Tijssens, die tevens voorzitter is van de Taskforce Sustainability van de Fefac. “Europees draagvlak voor een uniforme carbon footprint is voor de voerindustrie enorm belangrijk.”

Maar liever nog wil Tijssens mondiaal draagvlak. Daarom werkt de Fefac nauw samen met de AFIA, de Amerikaanse koepelorganisatie voor veevoer. Inmiddels zijn er projectgelden beschikbaar voor de harmonisatie. Ook voor Perdok van Cargill is mondiale uniformiteit veel waard. “De voerindustrie werkt immers internationaal. We moeten dan ook voorkomen dat de carbon footprint in verschillende landen verschillend wordt berekend en verschillende uitkomsten geeft.” Tijssens hoopt dat er volgend jaar een Europese versie van FeedPrint ligt.

BEWUSTWORDING

FrieslandCampina wil de carbon footprint van individuele melkveebedrijven per 2020 in kaart hebben.

Foto: Marcel Bekken

